

ikke, vi have andre Skibe i Marinen end „Hejmdal“, som egne sig til Fiskeriinspektionsfartøj, og der er ikke Tvivl om, at økonomisk set kan et saadant Foretagende gøres adskilligt billigere end ved „Hejmdal“, idet der jo her er Tale om et stort Skib med stor Besætning, hvad jo koster en Del. Et Par passende mindre Fartøjer ville ganske sikkert gøre større Virkning og være billigere, og samtidig ville vore Søofficerer kunne føre dem og dernæst faa den samme Øvelse, som det ærede Medlem ønsker. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget, thi jeg tror, det vilde være uheldigt, hvis det ikke blev vedtaget, og det vilde gaa ud over Fiskeriet.

Justitsministeren (Rump): Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) gjorde en Bemærkning om, at det var en bagvendt Orden, at tage Sagen paa, at man først forelægger et Forslag til Lov om Straffeansvar og derefter tager under Overvejelse Spørgsmaalet om, hvilke Midler vi have til at værne om, at Straffeloven ogsaa overholdes, og at man derfor skulde have ventet med at fremsætte Forslaget, indtil man var paa det rene hermed. Der er imidlertid her slet ikke Tale om nogen bagvendt Orden. Det ene skal ikke gaa bagefter det andet, begge Dele skulle gaa jævnsides, og det er det, der ogsaa er sket. Samtidig med at dette Lovforslag blev udarbejdet, blev nemlig Spørgsmaalet rejst om Tilvejebringelsen af den fornødne Kontrol ved et paa den danske Statskasses Regning udsendt Skib. Færingerne ere jo ikke selv i Stand til at tilvejebringe det fornødne Søpoliti, og da det viste sig, at Marinen ikke raadede over et saadant Skib, navnlig naar det, som det ærede Medlem anførte, skulde have tilstrækkelig Hurtighed, undersøgte man Betingelserne for at tilvejebringe et særligt Skib, og Forslag om et saadant er enten allerede indsendt til Finansudvalget eller vil blive det i den nærmeste Fremtid, ikke fra mig, men fra min meget ærede Kollega, Marineministeren. Det kan jo ikke undgaas, at det vil blive en dyr Historie, men det er ogsaa meget store Interesser, det her drejer sig om. Den meget ærede Taler henviste til, hvorledes vi ogsaa herved kunne være plagede af Trawlfiskere, nemlig paa Vestkysten. Der har man imidlertid de fornødne Midler til at værges sig, idet man har et Inspektionsskib, som fører det fornødne Tilsyn. Paa Færøerne er desuden Spørgsmaalet af endnu større Be-

tydning, idet en Befolkning der paa omtrent 13,000 Mennesker saa godt som udelukkende lever af Fiskeri. Jordbruget deroppe kan ikke føde en Befolkning, og næsten enhver Jordbruger deroppe er derfor tillige Fisker. Naar man ser, at denne Befolkning udfører Fisk til et Beløb af henved 1½ Mill. Kr. aarlig, viser det klart, at gaar Fiskeriet til Grunde, gaar Befolkningen ogsaa til Grunde. Jeg nærer derfor aldeles bestemt det Haab, at den høje Rigsdag, det ene Ting saa vel som det andet, uden Hensyn til de Forskelligheder i Anskuelse, der ellers kunne være, vil tage denne Sag fat med den bestemte Vilje at yde hine Øer den fornødne Beskyttelse. Her have vi jo kun med dette Lovforslag at gøre, og naar det gaar — hvad jeg finder ganske naturligt — i Udvalg og senere kommer tilbage derfra, vil Finansudvalget have taget sit Stade til det Forslag, som forelægges for det om et særligt Skib, der skal sendes derop. Jeg skal blot en passant bemærke, at det netop er Hensigten at bygge dette Skib saa ligt en Trawler som muligt, for at Trawlerne, naar Skibet kommer sejlene, skulle tro, at det ogsaa er en Trawler. Det gælder nemlig i høj Grad om, at vedkommende Trawler saa sent som muligt ser, hvad det er for et Skib der kommer imod det, for at de ikke om Bord i Trawleren skulle trække deres Fiskeredskaber ind og saa rask væk benægte at have fisket.

Mod Lovforslagets Detaljer er der ganske vist blevet fremsat forskellige Indvendinger. Dog tillægger jeg ikke disse stor Betydning, og de ville vel heller ikke komme til at veje synderligt ved Lovforslagets endelige Afgørelse. Det Forslag, som her er stillet, er det samme, som er vedtaget oppe paa Island af Altinget, og det blev der til Lov, fordi man efter de faktiske Forhold fandt det tjenligt. Det vil sikkert ogsaa vise sig at være, hvad Færøerne trænge til, forudsat, nota bene, at man faar et Inspektionsskib, thi det er rigtigt, hvad der er sagt, at uden et saadant kan det ikke nytte stort at have en Straffelov.

Den ærede Folketingsmand for Færøerne (C. Olsen), ligesom ogsaa den sidste ærede Taler (Rørdam), gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af Bestemmelsen om, at Bøderne skulde tilfalde Statskassen. Den ærede sidste Taler udtalte som sin Mening, at de burde tilfalde Færøernes Amtsfattigkasse. Jeg maa udtale mig derimod. Det er med velberaad Hu, at Lovforslaget fastsætter, at Bøderne